

Ruoto Erleon arkisto

Hilda Aspin Kirjeitä

21.7. - 27.10. 1887

PLA-N-456-Bal-14

21/7 87

Rakkarille

Ylioppilas Elias Er

Mikkeli

Puntala.

Kirko sen eripuheen (käsitys)
maunusks. saada Tam =
perulle piikkim?

Lamm 21 p. Heinäk. 1887.

Rakas, oma Runolinen!

Olin ensi kerran tulla
tänä kesänä ja jouduin heti
syys-mielialalle. Tuntuu niin
kummalliselta, seclaiselta tygyn
haukealta, menneiden aikojen,
mukuniden ilojen muistelema-
setta. Mielestäni istun ja laup-
puni ääressä pihku kamarissa-
ni Tampereella. Kuva on tuossa
idessäni pöydällä. Hilja yupa-
nillani, jorvi pihkusen liikeh-
telu ennen muoktarmistien syys-
jona — ja minä olet kanka-
na, syvan, harmaan, mykän
neven takana. Siellä nita ykmin
istun koko pihkän talven, seure

se on vaan hiljainen kuusi ja o-
mat mietteeni ja sinä kulkiet ul-
kona, leveillä kaduilla, päivän-
paisteesta tai sähkövalosta jät-
tävästi riemukko koko maailma.
Se se kumma elämä, jos tullaan
tuliin. Ihki keuhkoihin ovat
kaikki armaat illunioimisi
minun henkisesti elävöittäneet
harmeina tuhka läjänä! Se tuli
mieheni ja kirjottin lukiessani
sinä. Ja minä suloiselta kun tulin
tunkein saada sinulta kiitok-
sia, niin samalla tuntuu sen-
mosta kuoventavaa pulkkoakin. Kyt-
et ole vielä jaksot nähty tai
kunnallut minua naisia, mutta
sitte —! Sillä ulkona eivät ih-
miset tunne minä lähellä rajoja,
tiedä kuinka pilkalle naiset niille
ovat lentaneet. Minä tunnen sel-
västi että minulla on vissi ta-
pa ja pummita ~~en~~ - maneri
ja ja sellaiset nitot. —

Sepä hauska että olipaikkani on miellyttävä. Kyllä
niitä tulet viihtymään, saatpa mielen, ja siellä olo
tekee sinulle henkisestiikin hyvää. Kiitos on niin
paljon omistusta sellaisissa varakkaisissa siistiläis-
perheissä, sen varallisuuden tunnon painamaa o-
mitusmuutla, että sitä kannattaa liikeltä tulla;
erittäin sinun. Kyllä varakkain rentiin on ylipäänsä
se helpompi olla hyvä. Juhka sosialistiset olo-
tasoittuvat, tasoituneen varmaan tyveätkin. Ihmi-
set eivät ole katherine silloin. Katherine on kas-
vattaa paljon halua pehään. Si vartiosta itään
katherinea niin hyvin kuin tyttöänsä. — Saat
ihan nauttia niistä uusista tyypeistä. — Heikki nyt pääpiir-
teet neidän keskity^ää dyle, monalaista — ja meil-
lä on suomalaisia keskisäätyä. — Eikö siellä olon
ole hyväksi mille toiselle romaanin aiheellekin?

Se Aamulehti on lähettänyt
kirjoitus kinsaa minua kiio-
asti. Siinä sanoo että Wil-
jakainen ei itä ota, mutta ei se
minua kinsaa, vaan se että se
pääni muuten, viivastan näkyvö-
le. Pistää minullein joka kestä-
kun itä ajattelun. En ole ryhty-
nyt sikin miteän kirjoittamaan
kaan, vaikka päässä pyörii yhtä ja
toista. -- Siivoksi täällä on kuu-
va ja ikävä. Mutta olen sen-
tiin koki eni viikkoon. Tsa ei pää-
se pois, enkä tahda jättää häntä
ikäviin. Lähden kuivasta tulevana
toistaina, niin ehden saada kir-
jeen keskiarvokorittane. -- Minä
näen sinusta mitä joka yö ja päivät
ihan myötävässä. Siivon tuon jo-
ke illa ja aamu ja usein otan
ma enille päivälläkin ja nite istun
tuos patkat yöt kalet nistini ni-
min luonani. Ja sen jälkeen tahtoo
yö luvtaa minä kiivään kanteasti.
Hyväni yöli nyt, rahos peres poike
koko maailmassa. Ikioma Hildelasi.

29 p. aamualla. Tällä ehden vähi-
cimen postin lähtöä. — Sanot
että rakastaisin sinua vank-
ka olet keho. — Sinä et ole
keho et, ja minä rakas-
tan sinua niin äärettö-
mästi, niin rajoittamattomasti, että
itukseeni toivon. Tuntuu
kunnalliselta, kun näkee huo-
maen ruveta sili ajattelemaan.
Silloin se tapahtuu, kun olen
tällä herrajen parissa tai
kumlien meidän ammattoi-
jämme / hän on palvelustyy-
väskylässä useammissa perheissä
puhuvan "herraista". Hän tuntee
useimmat jyväskyläläiset talleet
ylioppilaat — kullisia. Takka —
si sinua vaan. Minun muuten
etäin vain Forstströmin? — Tie-
tänyt kuinka minä silloin
jarmalain sinua. Henges-

siis leikin polvilleni edessä
ni. Ja sinä olet jo minun
isäntäni niin täydellisesti,
että minulla enää ole mi-
lastain hietkeäkään edes entisyy-
dessäni, joka jo ei olisi sinun.
Ja miksi minä sanot itäsi
kukoksi? Hankisetti minä olet
jokaisen nutan mukaan mitä
turvempi ja itä minä olet
minulle paras, arvoisin
kaikista. Sinä aivan muutit
ajatuksiani - mutta sinun
sitten sydämesi on puhtain
ja nauttamin sittenkin, kuin
kukaan muu - ja se
tekee sinun minun isäni
näköni - ei oma rakkaus -
Tunnekin niin paljon. -
Ja tiedätkös, että se tekee
minua niin vahvaksi. Se pa-
nee minun hirttanen

elämään niin varmasti.
Muistathan kuinka sykk-
kyy ja toivottomuus toi-
rinaan tuppaa painamaan
minua. Minä en enää silä-
kassi. Kun tiedän niin
varmasti, että elämäni on
niin paljon hyvä. Ja silloin
kannattaa elää. Kaikki
voi silloin mennä hy-
viksi ja onnelliseksi. —

Kun olen tätä kirjoittanut
ollut olen kiitellyt minua
niin kovin kiihtyneenä. Eikä
minä kehu minua yleisen suu-
rouden mutan mukaan vaan
oman mittani mukaan. Ja siksi
että pelkään, etten sanoisi mit-
tä sinulle, kun olen kehu pa-
lomaankin ja sentään tahtoi-
sin että tiedät miksi olet
niin paljon minulle ja minun

sinun pitää elää. Minun te-
kiani, näs. Eikö se ole itse-
käsli? — Hyvästi. Runo! —
Kyt minä lakkaan ettei tulisi
liikaa kelahtakaa ja tulint ehkä
lisan kovaksi kerraksi.
Saarani.

Tampere 25 p. Heinäk 1887

Puude kulta!

Kotonaani minä nyt olen.
Eilen tulon yöjumassa. Väes,
olin kipeä siellä lauantaina ja
mielikäsittekseni näin
itseä jo surmina ja hyl-
jättyä. — Kun o' tulost
edes kirjilappua. Minä ko-
tiin. Täällä nyt olen
maamant karken päivää.
Läpäpäillekin läheli sa-
nan minne pelkäen pa-
ranenani ennenkun
hei ehti tänne. Ne
loiset ainakin pelkäivät
itä. Tässä nyt ajon
Kulunki västärään si-

mulle pari riviä. —

Gas Cantini - vastaan
kaikkea järkälytyksiä -
lähetin sinulle perivintas
kestivintan postissa. Olio
han se vitte lytisi jos sin
si kultansa hoitamaan. —
Mutta ei nyt, Ilmoron
nimessä lähde, tai huu-
tandin olevan pirkaselle
huolemanaki. Hän ei on
voini tavallisesti nää. Se
asia parempi, etti kerhan-
kin odotan tähtäviä tuok-
seksi. — Rakkii lähettävät
terveisinä. Pelkäivät sinun
pelästyväsi tästä kirjje-
kirjeestä. Mutta en viitsi
hulata lätkkiä, enkä nous-
ta ylös. — Täällä on Ges-
schäftia nui vikkö. Lähi-
tänkin se nyt sinulle. —
Muista kirjoittaa pian,

Rundi hyvin pian, koke-
et lauantai-postiin kir-
joittamut. Ne Lamm-
laiset shival hivalein
vaaleammilisia minusta
lopulla - ja tyhjää.

Koi hyvin Rundi rakas.

Oma Hildan,

27/7 87

Lauras

Tampereen
22

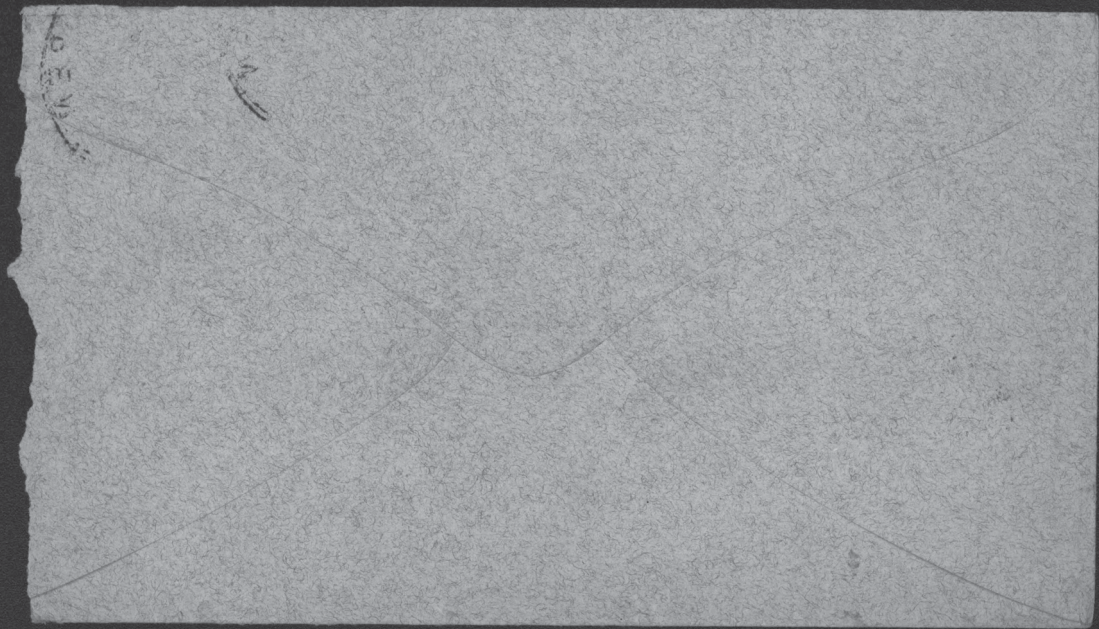

Herra Elias Erkk

Puntala.

Mikkeli

Ositt: Laumannin Torstholm.

Tampere 27 p. Heinäk. 1887.

Armo! Ensimmäiseksi, kun
nyt olen parantunut melkein,
istun ilmoittamaan sinulle.
Huono olen vielä kovasti tällais-
oikeinmies heikko, mutta
se menee kyllä huomiseen jo
ohi. Jos tahdot tarkempia tietoja
laidista, niin se alkoi lauantai-
na, viikotuksella, kuumella, pää-
särkyllä ja pistoksella kyljessäni.
Yksiä oli ollut jo koko viikon. Sen
illan ja toisen yön mulla tus-
kittelin yksin. Isä istui tosin il-
lalla työtä päistään, haikk-

vetti lähtettiin kaukaa päähän
ja käänneiksi j. m. mutta ja
jaukkaan läheltä hänet pois.
Hän tekee työtä 5-8 ja on väy-
nyt tietyksi. Lammilaiset ~~tekivät~~
vies vieraita. Tytti palkka-
tti minä jokin. Se mukkuu
kuten kivi. Ehkä dynamiitilla olen
saanut oirukin. Arvat sen
etteivät ajatukseen to alleet ko-
vin iloisia. Kuoroo kovan ja vuo-
ron itkin. Toisen aamuna puoli
vähempi päälleni - olleksi min
voimakkaan näköinen, että isä les-
kin pois. Oli par' tuntia puoli
liikkulla ja sain min pistoksen,
etten voimut maata. Sitte sanoin,
että joko kotiin tai lähtevä
tänne ja selitän, että kotiin
oli paras lähettä. Ja isä

suostui ehdoin. Päätyköön
näkistänsä tuomaan miina.
Kun hänen oli mahdollon päästä
Hyvin se hoitelikin. Ja pääsi
minä kun pääsimkin puolijä
junnassa Tampereelle. Siellä pa-
tiin kylmät käännet ympäri ja
pistos tankon, niin että laukesi
Bomard / illalla saati ille
juna pelkää tulihdusta. Tarkasti
kääntä sitte partii ja täkkelä
sain. Ja jäiti pätkän. Suosaa
se, näet, vaan yltä ja tiistanta
vastaan yllä minä kuulun
joiden välissä kousuineenkin.
Eilen se sentään tankon,
kun sain saunpuoleen mitta.
Täkkeissä oli lyesti unijunaa.
Täällä olen kovin röyryt ja hui-
maa. Yskä on vähi jälle mitta

Minä on ollut sinua niin kauan, että minä olen jo
pistot pois ja tänään ja vähä
sainkin. — En ole joutunut edes
kabbia! — Huomenna aion jik-
kaa tahtua tänään. Tänään al-
koi lühaste päätäne' polttua.
Eikä minä sinulle pitkästä
kirjoitakaan. — Eivät autanneet
minun vielä lukea loppuettoria,
lastenkin vastusta. Ja para se
ihke' olikin. Kukaan oli täällä
tullessani. Piti lahten saunalla, jui-
tuistinkin kuuluaan miten käy.
Eilen kukaan minä. Rouva Kvan-
derilta sain kirjeen. Tsey on yhti-
villä ^{suomessa} Perissa. Kiipyz siellä eni kuu-
kerki väliin. Saa ottaa parin kunkan-
dan sirkarapautta. Kimmmeisen
kirjeesi (minäin Puntalasta) olen jo luke-
^{taillakin} mut pari kertaa. Voi hyöri!
Maanantaina pelkäsin, että saaisat kirjoittaa
minä tänne. — Tervetuloa minulle
Rakkaimeini tähän makuu & hiljale.

1/8 87
Tampereen
Suomen

18

Ylioppilas Elias Erkkö.

Mikkeli.

Puntala.

Tampere 1 p. Elok. 1887.

Rakas Runo!

Kiikko mtle tein sen päätök-
sen ett' en kirjoittaisi sinulle,
enemmän pyyskät. Ja rikon
ole ollutkin lya mutta nyt
voim mielertäni sentään kahel-
tä pari sama; pyyskithän
sinä jo minun valokuvassani.
En minä liika paljon kirjoita.
Viimmes rikon olin taudin-
kin takia kirjoittamatta. Nyt
tules, olin kipeä koko vä-

kone. Toisin sen koetin ylös, kun
miehistäni minun piti olla terve,
ei lääkärikään sanonut jännästi-
vääsi miti se yskä ja pistos
oli. Kunne katosi minulta jäti
minä tiivieen voimattomuuden, että
huokemaan vaan yrittämi, enkä
sentään antanut kirjoittaa mi-
nulle. - Lauvanta yonä se minulta
selvisi se tauti. Oli koko lau-
vantaan minä tiivieen tunon ja yon
yskä, että oli hulluksi tullut ja
aamuyösti, kun oli ihan sikai-
min ja - minä tullessa jätin
ylös keuhkoistani suonkuvun.

Musiikka! musta, puoli hea-
ka musiikka ja sen jälleli ne-
te ja mörkää. Se musiikki "näi-
näin" kerokkunan perjantaina Lau-
milla. Luvuin sen tulleen yskien-
säni takaisin enkä pannut sen-
raavan yon yskää minun kuin

Tavallisen yskän lisäksi, joka
nimenä oli Lammilla kiusan-
nut. ja lauantai-iltana al-
koi pistos ja tuli nimen
kipeäksi. Titieli ei taikessakaan
moista ymmärtänyt. Olin vo-
nut kuulla ilman että se olis-
edes saanut tietää nimen
syytä. Moutti sanoo sellais-
ta tautia hengenvaaralliseksi.
Nyt olen melkein ihka tope.
Yläällä käyn, syön ja olen
ollut nimenä. Tästäkin
meni se "kummallinen tyhjyys"
pois. Yskä vieli vaan väivää.

En tiedä milloin lähdän Inez
Borgin luo. Ehkä a. meina-
enätkin syyskuussa. Kun Inez
ei pääse Porin emmentin tui-
kunnan loppuun. - Usein olen
itänin kunnalliset kellok? Te
asti eikö rattaiden kolina

kunlu, tai askelin. Olen ajatellut,
että jos minä tulisin sulle kossin
ikävi ja yht'äkkiä lähdet ha-
kemaan minua. Koska minun
tullee ikävi? Ja koska sinne tu-
ut? — Pakottavat minut kas-
pansa ylös. Riipkin ei ole aikaisin
terve, eikä Hama uskalla mit-
kua kahden hänen kanssaan.
Minun on ikäväni sinua tän'iltä-
nakin. Ja eade liian näen syys-
tuntua. Hyväköi on, rakas Ruu-
dini lausua kirjaa itsellesi tän-
syssäni monta monta kertaa. Kukaan
hyvin! Tiedätköis kuinka minä
sp. — sentään olen vaihtelevainen. Tänään
arvelin, kun en saanut kirjitti, että
"en minäkään hänelle" ja nyt taas
kirjoitan sentään. Yleensä minä
tahdon liian usein kirjoittelena.
Taan pöytäillä intoani! — Jos
minä vaan jäisi tänne yhtä

mitteä olemaan niin väit
niä yhtä kysyin tulla tänne
15 kuu 20 päiväkin. Tai en-
nenkin. Kuusakin kuulum
luvukseen. Tuoille tulla
jo 10 - 12 p. Tämän kirjoten
niti Bergbomille ja rouva
Kvanderillekin. Siltä voin
saada vastauksen vasta noin
viikon perästä. Pare sinun asti
kirjeet kaikki tänne. Partho
niä kirjota tulemaan? —

Op. Anna minua välillä es-
telligin. Nyt vaan pari sa-
naa lähäisiksi. — Tämän on
nimipäivän, ja ole saanut
vile nimille kirjotta, on kai myö-
hästytt mutta kyllä minua
tiedän että minä minulle on-
na gättelet. — Kiti Berg-

kenille lähetai Rosmestot:
min roollet jauri. ja las-
kun. Mui' olen min siivoksi
huono kirjoittamasi lasten
150 parin ytkin vaara. Hyvä-
sti annas Muidi. Eten nime-
nois, saati tulla Taimi
Hildani!

8/8 87

Ylioppilas,

Herra Elias Erkkö.

Mikkeli.

Puntala

Laamanen Forström

Tampere 8 Lok. 1887.

Rakkahin Anni!

Sain eilen kirjesi, kirjesi
4^{ttä} päivästä ja arvaat että tu-
lin iloiseksi, kahde päivää en-
nenmin sain, näis, edellisen. —
Tiethän minä kysymättäsiikin, että
minun luokseen olet ihan
joka hetki tervetullut ja mi-
den kanssa. — Isälle sanoin ei-
lä, että minä kysyt — et usko
ilman — olitko tervetullut. Ja
isä käski sanomaan että, jos
vähempikana tulit, niin tulit

vaikka huomispäivää ja oli-
sit että vaikka kuinka kau-
van". No, muiden mielen nää
kyllä tuntu. En minä lunt,
että murei minäkään nyt. En
jo 8 p. j. siitä minä nyt minä,
20 täytyy minun viikkunestään tulla,
ja siksi minäkin palaisin. En
lunt, että huolibatkaa mi-
nusta minä pieneksi ajaksi.
Tule min heti vauva. Kyllä tääl-
lä työtä tulee, luota siihen.
Tulihan keväälläkin. Minis-
tatto, kun kirjotit "Kansien
oikeutta". Ja kun menet pois
koko talveksi, täytyy olla pajo-
pukki-aikaa. Unohdammme min-
tä jotain, joka että olin minä-
lehti ihan välttämättömyyksiä.
— Elle tuli tänään Karkkasta.

Hän on tullut terveeseen ja puls-
kan näköiseksi. Kyösti heti, hän-
kin, sinun peräin ja kaikki
kijottamaan, että pian tuli-
nt. Hän menee ensi viikon alus-
sa takaisin. Sitä näet, että
sinun odotellaan. Hanna se nyt
ihan toivoo tuloasi. Ei, näet,
jaksaa vielä kantaa hartioil-
leen sitä, että hänelle nyt
tulee noin pörkeä vieraksi. —

(Se on noin salassa puhuttu.) Mutta
jaksaa minäkin saan, niin
ei kukaan hokseakkaan, keta-
varten se kille oikein tulee.

Ei minulla ole mitään uutista.
Terve olen ja vellen; sinun
maasi odottelen. Mistä kijot-
taa koska tulit, päivällä vai yö-
läkö. Oma tyttöni kaipaa.

[The page contains faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side.]

Tampere 22 p. Syysk. 1887.

Rohkeana, toivotta

Sulhoni, rakas!

Kirjeesi sain vast' ikään. Mit-
testäni olet alakuloiseksi rupea-
naisillani. Ja ei se kumma oli-
sikaan siellä Helsingissä ja
muuten olevilla aloilla. Mutta
senttä, etä huoli olla ala-
kuloinen. Saat nähdä, jotain
omellista ja hyvä tulo kohta,
kun kaikki näyttää syntyis-
vän. Siinä asiassa olen fate-
listi; erittäin mitä si-
nusta tulee. Jos Stenbergi-

Syysk. 22 p. Syysk. 1887.
Rohkeana, toivotta
Sulhoni, rakas!
Kirjeesi sain vast' ikään. Mit-
testäni olet alakuloiseksi rupea-
naisillani. Ja ei se kumma oli-
sikaan siellä Helsingissä ja
muuten olevilla aloilla. Mutta
senttä, etä huoli olla ala-
kuloinen. Saat nähdä, jotain
omellista ja hyvä tulo kohta,
kun kaikki näyttää syntyis-
vän. Siinä asiassa olen fate-
listi; erittäin mitä si-
nusta tulee. Jos Stenbergi-

käin ei lähtisi ulkonaile,
- tulisi mitään hyvää. Me
päätettäisiin nytte. Olettaisiin
H.^{tti} laina ja lähdettäisiin yk-
dessa ensi vuoden alussa,
jälke sinun kertomuksen
on valmis. Stenberg saisi
antaa ja sinä voisit pyytää
ihan luonnollisesti. Hän kun
on parant sinut odotuk-
sille. Ole vaan Biandelin
luona mutta lue samaa
la yhdessä. Se tekee minulle
kin hyvää. B. luona lukiit
enemmän kieliopillisen puo-
len ja se tulisi luolelli-
semmiin. Me käännettäisiin,
hankittaisin itsellemme sa-
na varasto ja tutkisin me
kirjallisuutta - noin päätän

jaan saan, tietysti. Ehkä
mitä hauskaa vielä tarvitaan
me. Ellei ole huolissasi.
En minäkään vähäkään.
Kuvot olemme ja uska-
lfaat olemme ja tatom-
me ja voimme tukea tois-
tamme, jos toinen tai toinen
näyisi hitkeksi. Ja sama
se, mitä minille olemme,
kun toisillemme vaan olem-
me kaksi lämmintä luon-
nollista ihmistä. —

Olin ja saanut sen kirjoi-
tukseni valmiiksi mutta oli
eilen vähä päivä ja makasin
sitte koko päivän. Toisen aam-
ulen nyt kirjoittanut undes-
taan kokonaan ja tähän asti
olen hyvin tyytyväinen. Lapset

puuttu vielä. Toko päivän
olen sitä kyhänyt. Pääni
on nyt jo kipeä vähä mutte
olen nyt niin kiini siinä,
että lopetan sen samalla
puuhdilla. Kun täsä per-
helen kanssa saa pääni
levätä. — Lakkin lähtään
samalle junalle. Ei se tut-
tut oikein kohtenaki, kun sen
täytyi kuivaa 2 vuorokautta.
Kunttikamariissa oli yötä. —
Korokkummi ei ole vielä tut-
tut lisää. Oion kohta men-
nä kinneltimään munten
se ei tule ajossa valmiiksi.
Mukien niillä aloittavat
Helsingissä. Lattu kirjoitti
että "Parjans perittajan" käni-
kirjoitusta ei heille ole. Suo-
luri-kappaleen saa Hel-

siinä. Käyppäs siellä
Lussum kanssa minun kö-
jäni ja käänökseni läpi,
jos se olisi siellä jossain.
Täikke kyllä se muistatak-
seni Tohtorille jäi paitai-
alke, jonka korjasi taat-
terilta. — Äiti ja Riikka
käsivät terveisin. Elle on
houlunsa kanssa peruna
matkalla. Esi viikkoa lo-
pulle arvattavasti tullen. —
Se käänös minua jo min
palttaa. Kyllä se nimeni
tulen jähkei siihen ryhdyn.

Hyvästi, rakkaimpasi!
Kirjoita taas pian jokuun
rivi. Et usko kuinka hauskoja
ne kirjeet - varsinkin sinulta -
tulla! Ovat. Onni olen!
Sydämisseni sinua muuttelen. Hilja

Perillä
24/9 87

Tampere Tiistai.

Rakas Rindsi!

Koko päivän olen kirjoitta-
nut puhtaaksi artikkeleiksi,
jotka se sitenkin tullut
valmiiksi. Huomenna se
saapuu nime kts. oikeaan.
Lopun nyt se ilta päivän
minulle. Parantele ja kor-
jaa mitä missä tarvitaan ja
toimi se viimeistään ma-
nasta aamuun Kustaan
mukaan kirjaimilla. Ota
huomioon ilta puolella Kustaan
ja Kustan, ja kootinkin vak.

ka luekseni ja lueksaa
ääneen se, silloin tuo =
maatti viat. Minä en enää
hoksaa edes kuinka mon-
nen kertaan olen sano-
nut sanan asian. Olen
hoettanut pama vaan
mitä rehellisesti olen tun-
tenut ja ajatellut. Minulle
on nimen sille voimut pääs-
tä tehtyä väärillismulle
ja tunteellismulle mutte kar-
rikkaa se armotta. Ajatuksia
ette tietyksi se muuttuu,
tehdä vaan lauseet selvan
miksi. Jos ajatus on väärä
noin, karsuivatkaa sille ko-
honaan ja lähettäkää ne
toiset vaan. Tytöille ja muil-
le ei saa puhua pimeä =

riakaan asiasta.

Minulla kirjonten lisää.
Lään kai kirjeen sinulta
nyt tässä postissa. — Ku-
vattain' olen aina annen-
temit inspiraation'ok. —
Voi-hyvin!

One Hildan!

Eikä minkeän ne voi hyst-
kua matkalla? Oletko sa-
nut kunnankin pakettin?
Täällä on hirveä pahjois-
myrsky. Äidin huoneessa
ei voi olla.

25/7 87

37

Yrjögilas Herra Elias Erkkö.

Mikkeli.

Puntaja.

Adr. Laamanni Forsström

25/9 87
Pöytäkirja

Tampere sunnuntai-ilta.

Rakas Runo!

Sain äskettäin kirjasi: Kiitos
sistä, hauska on, että olet hyväällä tam-
perelaisella teos. Sunnuntai-iltaa täytyy olla itselle-
ni ajattelin: voisi se täälläkin olla odottamassa
se kirjoitustuntia ja olisi sitä lytälämpiä
edes kukaan hauskempi. Näet, myöskin kir-
joitan saängöksi näätä. Eli siitä
luule, että meillä sunnuntai-iltojen
allaan muuta näätä on parempi
kun kukaan sunnuntai-ilta ja kun sain
sen kirjoitustunteskin pois. Ellet me-
nen taatustiinkin. Siitä kirjoituk-
sesta ja ei kiinnostavaa paikkaa
kannatta, ensikertakin luulla jättä-
neeni siitä jotain pois. Meidän
maassa seuretaan laulun: "Mei-

dan täytyy saada joka nainen si-
veellisesti yhtä varmaksi." Sen pi-
täisi olla niiden lauseitten välillä joi-
ta toinen päättää - "pukitusproimaa, jonka
ukkonen ihmissä, erittäin nainen ol-
ja toinen alkaa: "Näitä hyötyä neilla
virkimmin on Innokesteleste" j. m. e I-
osa. Tane se siinä sellaisena
tei parempaa. Parantele sitä kiel-
tä ja lyhentele jos tarvitsee. Enin
ole epävarma II° osan alkupuolesta
näkkee se mielestäni on munten
kokonaisuus ja syväsiin. Kaas, e-
mmistä oikein mitkä perikkeit-
le se paras sivullisuus oikein
on nilla. Itä Innokestele, jonka saa-
mit käsinä sitä kirjaa, josta
kerran luit arvelaan noista
asioista ja joka minunakin pe-
ni mistä vähä miettimään.

Nimi merkki jäi alla pois. Mitä
pää. Jos se on hyvä tai jos se
sisältönsä puolesta tarvitsee vännen
nimi merkin, pane nimellä H. A.
Mutta muuten mikä se Kirjeli:
Jos muutoksia teet useampi,
niin kirjoita se nimellä julkaisuksi tai as-
sa Haiman Tehtäviin, mutta ma-
nantaina on se viitevä perille.
Merkitse myös missä mielestäni
kappaleiden pitäisi alkaa sillä
minulla meni väisti pois siinä
mukteen. Entä koko kirjoituk-
sen nimi? Onko se hyvä? Minun
tässä on huono. Eikö sinä jo-
tain alla jotain sellainen, joka
ilmoittaa, että sinä puhutte-
misti, mitä naisten ensimmäis-
ksi ~~aliksi~~ tehtäväksi nauttii kysy-
myksen ratkaisemiseksi?

Tähä nyt paremmistakin asioista.
Ella ole kovin mielisään oman
toivotuksen ja seka nä että Riikka
sitten matkilla tytyvänsä deisti kun
län että olivat onnellut heitä, jos
olivat keholaant. Riikka tunnusti
erittäin, että hänen tekee niin ko-
nin toivon mukaan mielestä hyväntu-
ma, kun hän usein tuntee tytkäävä-
nimeä nimitte ei uskalle. Hyvät ole
koollut mustamukkaan. En rah-
tuakaan. En minä tosissani sen no-
sesta ikänä osaisi kummastra. Mielestä
minun vaan on, kun tytöt nimeä
pitarit ja nimeä nimesti. Siis andika
ovat. Eikä minä tavallilla tavalla
ikänä osaisi olla mustamukkaan-
kaan. Inmukaan minä nimen ja sen-
noimen tavallisen olin niin alitavalla
Riikan nimeä ja kaa voi. Jos min-
alle kääntyi, niin ei tulisi mit-

leenikäin edes nohtia niti, niti
nähemmin vaatii jotain. Toiote
läiä se nimun pelkoni on. Itse-
kohtaiste laatuahan. — — —

Sano tervetulle Runnalle ja pojille.
Arvattavasti tulen vasta seura-
van viikon alulla. Huomenna
nimen Hazelbergille ja Kytyä ra-
hoistakin samalla. Kolme kir-
jettä olet nyt saanut päivillekkäin.
Omappas talle yhtiä monta takai-
ni. — Koulunkin pitäisi taas
menemään aputtamaan. Se minun
niin miellytti viimes pyhäpäivä ette
kylä vaa rupean luentoja piti-
niä korvauksessa. Tiedusteleppas
niistä privaatit luentokursseista. Täh-
toisin muuta koulumaan Schul-
liniä ja Donneria jatkka tullen.
Donner antaa tiettyä. Hyvästi, rakas
Rusdi! Lina olet sentään arman
mies mailuassa, ainakin H. Colallin.

Tampere 20 p. I. kl. II. ap. 1887.

Rakas Rindin!

Päsen tulemaan
heti kirjoitukseen ja nittle 2 pa-
ria alusvaatteita. Munut ja-
tän pesun. Jos menet ulko-
maille kerran, niin kannista mi-
den pitää olla. — Linn taas
vanhan Elinan surman läpi!
Se on minusta ehkä nitten-
kin rakkaain. — — Se myös-
ky on tälle jo alkanut Poh-
jantuli puhalttaa ja aika-
lailla ja yltävien vaur

Tuntuu. Tyhjää ja ikäviä
täällä on niin hirveästi. En-
ne tahdo me nyljää seade-
kokaon yhdenkään sellaista
yhäviä, että tuntuu olevan
edes yksi ihmisen huone-
sa. Huone on autio ja me
katselemme sitä ulkopuolelta.
Ja kylmä täällä on. Autio ja
minä kävimme sunnuntai-
iltana kumpikin viittikam-
marissa mutta se tuntui kol-
kolta. Tuuli oli puhaltanut
teidän ympäröys-ilma mekin
pois. Minun huoneessani
tuntui vielä ihan siun nel-
lä-olon ja siellä minä istuin
kin keijutalossa illan pitkän.
Lukkaa täällä oli koko sy-
ty. — Olimme illalla, ei-

len, Llundiniinilla Wickan
päivillä. Olihan siellä tyhji-
tavaltaansa hauskaa mutta
en voinut ^{olla} ajattelematta sitä
kerta, jolloin olimme yhdessä
siellä ja sinä kunniteltit kei-
mullisissa istuessa ja minä
västapääte sinua. Soittivat
me mytkin toisessa huonees-
sa. Haikua se vähän tuntui.
Isä meni eilen aamulla. En-
neka me sanouet edes hyvästi
hänelle. Elle ja minä pakka-
simme kaikki hänen tavaroissa
edellisenä iltana ja päätimme
lähtyä meidän junaan. Mutta
se äiti on niin "takinainen". Ei
tuli huvittamaan meitä, ei
mieleenkään että me men-
simme soittamaan. Ja me taas

luotin sen hänen hevätystekemään
isälle maistoa keittämään. No
kukaan niille vielä oli ollut. Läh-
töäsi oli äiti sanonut: "Etköi-
nne aio mennä lapsille hyvästi
sanomaan?" "Mitä minä, eipä
hukaan tule", vastasi isä oves-
sa. Arvaa sen, mitä se mieltä
ja hantoi mieheensä. Kl. 5 minä
heräsin ja ihmettelin ^{että} kuinka se
äiti ei ja liiku eikä tule vaikka
jo on valainen (kellon oli laitettu on)
Makaan päki ja kysyn ntti taas
vahan perästä illalta: eikö oo
kello jo kys 5^{tti}, kun on niin valo-
ta? "No ei", kun äiti ei tule, kyllä
se ajoissa herää", vastaa Ella, muk-
kunen mullen. Taas vähi, jo pu-
kauttaa ½ 6. Linnun ½ 5 ja ylös
hyppään, mutta isä herää.

Täin. Menen sinne ja sille
mukaan äiti yksin silmät an-
hi ja kertoo isän ja mummun.
Olin vähällä itkua melipa-
hasta. Gättelese että akka-par-
ke sai yksin kantaa matka-
pussinsakkiin. Pärinoi se vähi
ja sille on heikot käsivoi-
mat. Gättelei mair' se kat-
keruudella täysikaavunina tyt-
täväänsä, jotka muka veteläh-
tivät huolettomina vanhasta
isästä. Ja minä kun olin
vähä viimetsi aikomus men-
nä muistuttamaan äitiä herät-
tämisestä mutta arvelin että
mitä mitä motte herätän
ilalle, tilityhän se on. Ei hän
tias luvellut että me sa-
tesella ja pimeässä lähtisim-

me, "kun ei muistakaan ole
asemalla saatettu", eikä asari-
mut olla kylläkin "riekasta", edes
herättäiskään meitä tuijotus-
kannisiin lähtöissä. Itse vaan
lauri ja perheeni. - Tyt kirjoi-
tan senalla isälle kansa. Pos-
ti menee sinne huomen-aamuel-
lä. Toivon ne lapset siittäkin,
slama ja sinut joskus ja
pian nille kirjoittaa. —
Odotan sinulta päiväpostia
pitkää, rakasta kirjettä. —
Pitkään, että itselleni olisin
tehnyt pakka, nille "elämäkeu-
rallani". Mutte ei se niin al-
let. Likkemmi sinuna vaan
littyn kun vajoitkin tuli vä-
litti pois. Huominkin toivon
saavan sen kirjoitukseksi

valmiiksi. — Työtä tulee kyllä
tällä ikuarässä. Kirjoita vaan
usein.

Omalle Hildallein!

Riikkuille ja äidillä terveis-
nä.

Helsinki 27. Lokak. 1887.

Hiljaan

Kirjoittanut

Kirjoittanut

Oma, armas Rindini!

Kernaimein tösä nyt ol-
kaisin kertoa ikäväni ja tyh-
jyyttä täällä mutta ehkä se vaan
ikävästyttää sinua. Eivät ole
pojatkaan olleet täällä. Hel-
juri oli samana päivänä
iltapuolella tunteisen tällä
ja sinusta tietyksi sinä hä-
näissä vaan puhuimme. Rind-
näs ei ole ollut eilen eikä
tänään täällä. Hiljaa ja si-
nua muistellaan on vaan

eläty. Kaikki lausuvat ehti-
misen: missähan loppo-
nyt on? Eilen illalla täällä
oli puolisyösky ja voit sen
arvata paljoko minä vii-
mes yönä nukuin. Ajatteli
vain missä te mahdot-
te yötä olla. No, nyt kai
olet jo Tukholmassa, kello on
juna 5 ilta puolella? - Tuntuu
minä kunnasta ajattelle si-
nen siellä olevaksi. Tuntuu
kuin olisin itse siellä, var-
maan siksi, että ihan yhtä-
mittaa, puhuessanikin
olen kuin unissa kävijä siel-
lä mukana. Kertan mukaan
mitä paikkoja kivaillen. En
ole edes ajatellut, millä
se tuntuisi, että minä olisin

Täällä. En uskalla se-
tella sitä, sillä sille' tullen
heti olevani yksin, peni-
kulmien päissä sinusta
kannarissani. Odotan si-
ma ja vedet ja maat on
välillä ja ukona sataa ja on
pimeä ja rattaat vaan joka-
päiväisesti ratisee kadulle.
Ja sille nouse taas itku i-
han kirokseen asti. —

Tänään asti naisyhdistyk-
sen bejariste hyönn hiernot
ja kannit teekupit tai oikeim-
min "mukin". Tämä on pu-
nainen. Kvetan vielä saada
toiset yhtä kannait ja sille
meille on ensivuodelle si-
vokun kannit kupit kum-
mallekin, kun yhdessä

istumme kotonaamme ja juom-
me illalliseksi teetä. Aron
kirjoittaa luki Suomeen
kirjeen kazarista ja Suom.
klubista (kazar oli siellä)
ja Kijanderin uudesta kap-
palesta. En sitä sentään
vielä ole itse nähnyt. Oli
eilen illalla niin levoton
että ei tehnyt mitään teat-
teriin. — Huomen aa-
mulla odotan nimeltä kir-
jettä Turusta. Tokkohan
tänäkään yönä se on mit-
pelkästi uteliaisimmasta.
Arvas päältä, kuinka
raivin kauniillinen se Tide
Aalberg on. Teatterilaiset
aikovat pitää ajoyaiset eläke-
kassansa hyväksi. Keskus-

Ulivat nitte nita' mita' sel-
li' näyttelevivät. Ida A. oli
immalle ilmoittanut, etti
hän voi haastaa paradiian
Rosnersholman ^{4^{teen}} näytök-
seen ja se pitäin' heidän
muka' ottaa, nitte tulisi va-
kka, ja sin. okeasti vakka'. Im-
ma diini hyvä, jos hän olisi
ylioppilas nitte etti' näyt-
telijät kappaleessa nita'
ehdottaa, se on hassua.
Paradiasta itseänsä, etti' ei
ole saanut yleiselle sel-
vaksi kappaletta. Jos takin
län selvästi on saanut
ahteen, lika' edes kanta' mi-
laisiin leiliin tuo nita'
vimi' sapii. — Helsing-
ki on niin tiivoksi kuu-

na ja ikävä ja mitätön
ja se rousa lauthien mo-
nemos sea minulle vielä
harmat karvat päähä-
ni, niin ~~harmat~~ se on toisiin
paikoin. — Saa nyt näh-
dä, mikä pelitalvi tästä
talvesta tulee. Nooasti
minä olen pannut pään-
käni etten minua koskaan
pitkälle edellemi päästi.
Olisi nyt vaan edes mies,
niin oppisi sitä täälläkin
jotain. — En minä sentään
kossaan tahtoisin olla missä,
en saisi mitte kiroitikaan
minulle ja minä saaisin
mitte jollekkin toiselle "ai-
nui rakastan minua". Mitte
minulle minun pitkä ai-

Ja
Hilma
Kaarola
v. 1888
Hilma
Kaarola
v. 1888
Hilma
Kaarola
v. 1888

na saava min. Hyvästi,
rakas Anndi! Minä rakastan
sinua!

Hilma.

28. En saanutkaan sinulta
kirjettä. Arvasinkin sentään
että sinun oli vaikea kin
kirjoittaa laivalla ja sieltä
näkivät silti pitkemmä.
Muista nyt käydi Anton
Kylströmin luentoja koulussa
ja ottamassa selkoa
hänen socialisista hom-
mistaan. Niistä olen en-
pitänyt ja haluan kuul-
la niistä. Kaarola osoitteen
saat ensikirjessasi. Hän
kanteen tutustui ehkä mi-
"siveellisyys" rouviin. Toi hy-
vä! Oma Hilma.

Youtube: 5 m
38 kilowatt